

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **SŮD, s. r. o.**, se sídlem v Lechovicích 48, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 4, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2004, čj. 3288/04/FŘ 130, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 7. 2006, čj. 29 Ca 93/2005 - 35,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 7. 2006, čj. 29 Ca 93/2005 - 35, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 14. 12. 2004, čj. 3288/04/FŘ 130, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu ve Znojmě ze dne 12. 12. 2003, čj. 124442/03/346914/1444, kterým mu byla dodatečně vyměřena spotřební daň z piva za zdaňovací období září 2000 ve výši 1996 Kč.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji usnesením ze dne 21. 7. 2006, čj. 29 Ca 93/2005 - 35, odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.]. Podle krajského soudu bylo napadené rozhodnutí žalovaného doručeno stěžovateli dne 3. 1. 2005. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla podána podle otisku razítka podatelny krajského soudu dne 7. 3. 2005. Zákonná dvouměsíční lhůta k podání žaloby uplynula dne 3. 3. 2005, proto krajský soud uzavřel, že žaloba byla podána opožděně.

Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu.

Namítl, že žalobu předal k poštovní přepravě dne 3. 3. 2005, tedy včas, o čemž svědčí připojená kopie podacího lístku s vyznačením data podání a váhy zásilky 1,726 kg. V tento den podal žalobu proti 67 rozhodnutím žalovaného, jejichž kopie k žalobě přiložil. Jednu žalobu volil z důvodu obsahové shodnosti napadených rozhodnutí. Krajský soud žalobu rozdělil na 67 samostatných žalob a vyčlenil je k samostatnému projednání. Obálka s otiskem razítka podací pošty mohla být připojena pouze k jedné z nich. Tím se podle názoru stěžovatele patrně stalo, že krajský soud považoval datum doručení žaloby soudu, které také na žalobě vyznačila podatelna, za datum osobního doručení žaloby. Krajský soud pak nevzal v úvahu sdělení stěžovatele, že žaloba byla dne 3. 3. 2005 předána k poštovní přepravě. Krajský soud tedy odmítl žalobu pro opožděnost nezákonně.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost je důvodná.

V posuzované věci není sporu o tom, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo doručeno stěžovateli dne 3. 1. 2005. Stěžovatel pak mohl v souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s. v dvouměsíční lhůtě napadnout rozhodnutí žalovaného žalobou. Poslední den lhůty připadl na čtvrtek dne 3. 3. 2005 [§ 40 odst. 2 s. ř. s.], a stěžovatel nejpozději v tento den mohl zaslat žalobu prostřednictvím držitele poštovní licence [§ 40 odst. 4 s. ř. s.]. Stěžovatel doložil podacím lístkem České pošty, s. p., že dne 3. 3. 2005 zaslal Krajskému soudu v Brně prostřednictvím podací pošty Praha 1 zásilku, která podle jeho tvrzení obsahovala žalobu proti 67 rozhodnutím žalovaného včetně příloh. Mezi žalobou napadenými rozhodnutími mělo být i rozhodnutí ze dne ze dne 14. 12. 2004, čj. 3288/04/FŘ 130. Krajský soud vyčlenil usnesením ze dne 16. 3. 2005, čj. 30 Ca 56/2005 - 303, žalobu proti citovanému rozhodnutí k samostatnému projednání a poté ji usnesením ze dne 21. 7. 2006, čj. 29 Ca 93/2005 - 35, odmítl pro opožděnost. V soudním spisu není založena obálka. U otisku razítka podatelny krajského soudu na prvním listu společného návrhu na přezkoumání daňových rozhodnutí pak není uveden čas osobního předání ani jinak zaznamenáno, že k doručení žaloby došlo osobně. Stěžovatel navíc doložil kopii podacího lístku, z níž přesvědčivě vyplývá podání stěžovatelem uváděné zásilky adresované krajskému soudu dne 3. 3. 2005 k poštovní přepravě. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že závěr krajského soudu nemá oporu ve spisu a naopak lze uzavřít, že stěžovatel podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného včas [§ 72 odst. 1 s. ř. s.].

Nejvyšší správní soud nepřisvědčil krajskému soudu v závěru o opožděném podání žaloby [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], shledal kasační stížnost důvodnou, proto napadené usnesení podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

O náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí [§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. dubna 2008

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu